

[Villemoes.]

Fra Handelens Side er der ofte protesteret mod denne Lovgivning. Jeg minder om en Række Protestresolutioner vedtaget af Handelsorganisationerne. Jeg minder om en Skrivelse fra de to store Handelsorganisationer, som er af landsomfattende Art, Grosserer-Societetet — for Københavns Vedkommende — og Provinshandelskammeret. I denne Skrivelse af 11. Januar 1933 har man præciseret et bestemt Punkt, som vi aldrig har kunnet naa til Enighed om, nemlig hvorledes det skal defineres, hvem der er Importør. Dette Spørgsmaal har Landstingsudvalget ogsaa været interesseret i, baade det Landstingsudvalg, der var nedsat i Fjor, og det Landstingsudvalg, der var nedsat Aaret i Forvejen. Jeg skal tillade mig med Formandens Billigelse at komme med nogle ganske korte Citater nu og senere. I den Betænkning, som Landstingsudvalget afgav den 18. December i Fjor, skriver et *enigt* Udvalg følgende:

„Udvalget har henstillet til Handelsministeren atter at tage op til indgaaende Overvejelse Definitionen af Importørbegrebet, idet Udvalget finder, at en Revision af den nugældende Ordning paa dette Omraade tiltrænges. Handelsministeren er enig heri og har givet Tilsagn om atter at undergive dette Spørgsmaal en nøjere Prøvelse.“

Omtrent de samme Ord benyttede det enige Landstingsudvalg Aaret i Forvejen. Men vi har ikke faaet denne nøjere Prøvelse foretaget. I hvert Fald er der intet kommet til min Viden derom, jeg har ikke faaet Besked om, hvorvidt Handelsministeren er kommet nogen Vegne med denne Sag. Jeg erkender, at Spørgsmaalet er vanskeligt, at Spørgsmaalet er delikat, men naar saa store Interesser staar paa Spil, som Tilfældet er her, maa de direkte interesserede Kredse nødvendigvis være interesserede i, om der sker Fejltagelser, om der sker Forfordelinger. Jeg ved udmærket godt, at under det System, vi har, har Importretten en økonomisk Værdi, og dersom man giver den til en og tager den fra en anden, kan der ske en Forskydning, men Grundlaget bør dog være det mest retfærdige, som det er muligt at finde. De to store Handelsorganisationer har afgivet deres Votum i Sagen, men indtil Dato uden Resultat.

Med Hensyn til, hvordan det store Eksporterhverv Landbruget ser paa den Lovgivning, vi nu har faaet underbygget og plejet i de sidste Aaringer, er der paa de ærede Medlemmers Pladser omdelt en

Skrivelse fra De samvirkende danske Landboforeninger, en Skrivelse af 12. Oktober 1935, hvori man omtaler forskellige Forhold, derunder ogsaa Valutalovgivningen. I denne Skrivelse refereres til en Vedtagelse i Foreningen af Jyske Landboforeninger paa dens Delegeretmøde den 4.—5. Oktober i Aar, hvor 297 delegerede repræsenterende 90 jyske Landboforeninger med 64 246 Medlemmer samt 18 Fællesledelser af Avls- og Kontrolforeningerne m. v. var til Stede. Man vedtog dér, saa vidt jeg ser med alle Stemmer mod een — det tør jeg dog ikke helt garantere for —, en Resolution, hvori man over for Regeringen og Rigsdagen under Punkt 1 siger:

„Delegeretmødet maa paa det skarpeste vende sig mod en Valutaordning, der i Stedet for at fremme tværtimod bidrager til at hæmme Landbrugets Af sætning af Varer i Udlandet, bidrager til Varefordyrelse.“

Den Passus kører man frem med dér, hvilket jeg finder bemærkelsesværdigt, særlig paa Baggrund af de mange Udtalelser, som fra Tid til anden høres om, at hele denne Lovgivning har vi for Landbrugets Skyld.

En anden stor Landbrugsorganisation har sendt Regering og Rigsdag en Udtalelse om forskellige Landbrugsforhold ligesom den, jeg lige refererede. Det er en Udtalelse, som er vedtaget af De samvirkende danske Husmandsforeninger paa deres Landsstævne her i København den 18.—19. Oktober, og hvori det hedder:

„Under de nuværende handelspolitiske Forhold anser vi det for nødvendigt at opretholde et Centralorgan for at sikre Gennemførelse af vore Handelsaftaler.“
Ja selvfølgelig! Denne Skrivelse er underskrevet af tidligere Medlem af det høje Folketing Hr. Jens Holdgaard. Selvfølgelig ønsker man et Centralorgan paa dette Omraade, det er netop Venstres Standpunkt; men man henstiller ikke at bibeholde Valutacentralen i dens nuværende Skikkelse, oven i Købet med nye Tilføjelser. Det har man ikke sat ind i denne Resolution, for saa kunde man maaske ikke have faaet den vedtaget.

Af de Bilag, som fulgte med Folketingets Betænkning af 2. December, altsaa for 4 Dage siden, faar man ogsaa et udmærket godt Indtryk af den Utilfredshed, der hersker i de direkte interesserede Kredse. Jeg beder ærede Medlemmer se f. Eks. paa Bilag 11, en Skrivelse af 20. November, altsaa ganske frisk, fra Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret,